

[Steen.]

vejen er disponeret til Amts- og Sognekommuners Vejjudgifter.

Og hvilke Opgaver vil den højtærede Minister, hvis han faar denne Bemyndigelse til at tage det, han vil, inden han overlader noget til andre, da paatage sig at løse af den Række Opgaver, som i Øjeblikket paahviler dels det amtskommunale, dels det sognekommunale Vejvæsen, dels Privatbanerne, dels Statsbanerne, og hvem skal saa administrere dette? Jeg maa sige, at jeg var ikke opfyldt af nogen stor Tvivl, da jeg naaede den Paragraf i Lovforslaget, hvor dette er udtrykt. Det skal naturligvis være den højtærede Ministers Embedsmænd i Statsbaneadministrationen med Kommissarius for Jernbaneanlægene i Spidsen.

I den anbefalende Tale, som Venstres ærede Ordfører (Hedelund) har holdt her i Dag, og under hvilken jeg lyttede efter det venlige, var der ikke meget at finde deraf, men der var dog en Vending. Den var saa umulig som noget, saa hvis det ærede Medlem havde strøget den, havde Talen ganske vist været endnu mere farveløs, men ogsaa saa meget mindre urigtig, idet han som Forsvar for Kommissionens Nedsættelse siger: Vi ønsker en ensartet Ordning, det maa man tilstræbe, og den vil sikkert naas ved en Kommission som denne, for sikke noget Statsbanerne har lavet Landet over — det skal dog ikke være nogen Kritik mod den nuværende Minister. Men det kunde jo være en Kritik mod den Kommissarius, som har rejst rundt og lavet dette, og det er ham, de nu kommer trækkende med og vil sætte i Spidsen for en Kommission en Gang til. Jeg vil sige, at hvis det virkelig lykkes at faa nedsat en saadan Kommission, i hvilken Ministeren i Forvejen har sikret sig Flertallet — den skal bestaa af 5 Medlemmer, og deraf vil Ministeren udnævne 2 sammen med Kommissarius, — saa kan det være lige meget med Resten, for saa har Ministeren sit Flertal i Orden. De skal saa foretage det, som det drejer sig om. Jeg kan ikke se nogen anden rimelig Begrundelse for Nedsættelsen af en Kommission af denne Art og denne Sammensætning end den — jeg vil sige det rent ud — at flytte fra Banerne over paa Motorafgiften den Del af Forpligtelserne, helt eller delvis, som hidtil har paahvilet Banerne, og det vil igen for den Dels Vedkommende, som paahviler Statsbanerne, sige at flytte de paagældende Udgifter fra Staten over paa Kommunerne. Det var den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (N. P. Nielsen), der sagde, at han syntes, det var rigtigt og rart,

at den højtærede Minister for offentlige Arbejder fik denne Bemyndigelse, for ham kunde vi her i Rigsdagen let komme til at tale med. Ja, naar det blot gælder at faa en Samtale med den højtærede Minister, er han en overordentlig flink og elskværdig Mand. Men at faa en Samtale med ham, det er ogsaa det eneste, vi kan, naar vi har udleveret ham den Bemyndigelse paa de forskellige Omraader, som han tilstræber. Saa forstaar jeg endelig, at der, som det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Ulrich) allerede har gjort opmærksom paa, kan være en Tilskyndelse for den højtærede Minister til at faa en Kommission af en saadan Art og en saadan Sammensætning som den, han har foreslaaet, deri, at det vel er Mening, at der ikke skal gennemføres flere Jernbaner, og saa skal Kommissarius anbringes et Sted. Men der tiltræder jeg ganske den Anbefaling og Henstilling, som det ærede Medlem Hr. Ulrich allerede har rettet til Ministeren. Jeg kan forsikre, at skulde det virkelig, hvad jeg indtil videre vægrer mig ved at tro, lykkes den højtærede Minister at faa tilvejebragt en Kommission af denne Art, vil den, hvis det er muligt, blive endnu mere upopulær end det Nævn, Ministeren en Gang har faaet gennemført i Rigsdagen, og hvis velsignelsesrige Virksomhed man møder mange Udslag af. Men jeg forstaar meget godt Forslagets Hensigt, idet det fremgaar af den af tidligere Talere allerede omtalte § 2, hvorefter Ministeren skal have Bemyndigelse til at ophæve visse Jernbanerne paahvilende Forpligtelser og overføre dem til at gennemføres efter Bestemmelserne i § 1; det vil jo sige, at man i alle de Tilfælde overlader Ministeren at skønne om Fordelingen af de Udgifter, hvis Fordeling der i dette Øjeblik er Strid om mangfoldige Steder i Landet.

Der er nævnt Tilfældet fra Sorø Amt med den paagældende Bro. Jeg kunde supplere det med at nævne den Strid, der nu har fundet sin Afslutning, vedrørende et Spørgsmaal fra Skanderborg Amt, en Afslutning, der ikke faldt ud til Gunst for Ministerens Opfattelse. Hvis man lægger Forholdene til Rette paa den her foreslaaede Maade, har jeg den Tro til Ministeren, at han i alle disse Tilfælde efter sin bedste Overbevisning vil skønne til Fordel for Banerne. Jeg forstaar den Fristelse, som ligger i stadigt at tænke paa denne Motorafgift og kaste sig over den, en Fristelse, der ikke bliver mindre derved, at den indgaar med betydelig større Beløb, end det paa nogen Maade var os muligt at faa Ministeren til at erkende at den vilde indgaa